

удосконалення фінансових послуг, їх розвиток супроводжується численними викликами. Банки повинні бути готові до розв'язання цих проблем, поєднуючи інновації зі стратегіями управління ризиками та забезпечення стійкого розвитку в цифрову епоху.

Список використаних джерел:

1. Балицька М. В., Бровенко К. С. Фінансові технології як драйвер розвитку фінансових ринків. *Економічна наука. Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 9. С. 59–65
2. Vartsaba V., Zaslavska O. FinTech industry in Ukraine: problems and prospects for the implementation of innovative solutions *Baltic Journal of Economic Studies*. 2020. Vol. 6, No. 4. URL : <http://www.baltijapublishing.lv/index.php/issue/article/view/856/908>.
3. Стратегія розвитку фінтеху в Україні до 2025 року. Сталий розвиток інновацій, кешлес та фінграмотність. URL: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/Strategy_finteh2025.pdf?v=4

Івасів І. Б.

д.е.н., професор,

професор кафедри банківської справи та страхування

КНЕУ імені Вадима Гетьмана

ЦИФРОВІЗАЦІЯ БАНКІВ: ШЛЯХИ ТРАНСФОРМАЦІЇ

У зв'язку з глибокими змінами в сфері попиту на ринку фінансових послуг, банківський сектор відповідає на цифровий виклик різними стратегіями та з різною швидкістю, оскільки різні компанії мають різне розуміння перетворення в цифровий банк. Поняття цифрового банкінгу, відсутнє у літературі, охоплює широкий спектр аспектів, таких як розробка, маркетинг та продаж фінансових продуктів через цифрові канали, використання передових технологій для збору даних про клієнтів, багатоканальне обслуговування та автоматизація послуг. Згідно глосарію Gartner, цифровізація - це вдосконалення існуючих бізнес-моделей, створення нових доходів і можливостей збільшення вартості за допомогою цифрових технологій. Його можна розуміти як комплексне питання, яке охоплює кілька сфер, таких як зміни в мисленні та в керівництві, впровадження технологій, цифровізація ресурсів і прийняття інновацій [1]. Згідно з Меттом та ін., цифрова трансформація є процесом, який відбувається в рамках зміни у створенні вартості, структурних змін, технологічні та фінансові аспекти [2].

Перехід до цифрового банкінгу передбачає переорієнтацію на потреби клієнтів, що потребує нових підходів до створення продуктів і послуг. Концепція цифрового банкінгу особливо важлива у роздрібному банківському бізнесі. Традиційні банки, які адаптуються до цифрового банкінгу, переживають

трансформацію, що дозволяє їм впроваджувати себе в нову екосистему. Ця цифрова трансформація відбувається на кількох етапах, залежно від початкових умов кожної установи та її рівня готовності. Дуже небагато банків запровадили організаційну структуру, яка дозволяє здійснювати цифровий банкінг. Для більшості організацій ця трансформація ще триває.

На початковому етапі банки реагують на зміни в обсязі пропозиції та попиту на фінансові послуги шляхом створення нових цифрових каналів та продуктів, щоб адаптуватися до нових умов конкуренції. Особливу увагу приділяють мобільним пристроям. Вже з 90-х років більшість фінансових установ пропонують послуги інтернет-банкінгу, які дозволяють отримувати доступ до частини їхнього портфоліо продуктів. Однак останнім часом зусилля спрямовані на розвиток нових каналів доступу через мобільні пристрої. Це призвело до створення нових додатків для смартфонів і планшетів з інтуїтивними інтерфейсами, які натхнені користувацьким досвідом соціальних мереж, де будь-яка функція доступна одним кліком. У цифровій сфері також спостерігається акцент на роздрібні платежі. Банки розробляють нові цифрові продукти, переважно у цій сфері, такі як цифрові гаманці, технології NFC для платежів або додатки для переказу грошей між особами (P2P), що конкурують з пропозиціями нових компаній FinTech. У першій стадії цифровізації банки часто розглядають цифрові ініціативи як самостійні проекти та управляють ними окремо. Однак створення нових цифрових каналів та продуктів передбачає інтеграцію складних нових систем у існуючу технологічну інфраструктуру.

Наступний етап у цифровізації банківської сфери передбачає трансформацію технологічної бази для створення більш гнучкої та модульної інфраструктури. Ключовою особливістю цієї інфраструктури є потреба адаптувати централізовані платформи для транзакцій, розроблені ще у 70-х роках, до розподілених систем, які з'явилися в 90-х з поширенням Інтернету. Це створює складні системи з ізольованими продуктами та послугами, що потребують адаптації до регулятивних вимог на різних рівнях.

Нові цифрові проекти вимагають швидкої генерації та обробки великих обсягів інформації з різних джерел для забезпечення багатоканального та зручного досвіду для клієнтів. Однак існуюча інфраструктура не завжди гнучка для інтеграції нових технологій або відповідності до змінюваних бізнес-вимог, що може призвести до необхідності перебудови всієї технологічної платформи [3].

Деякі банки розглядають можливість використання хмарних технологій для оптимізації використання внутрішніх ресурсів та досягнення більшої гнучкості виробничого процесу. Втім, децентралізація зберігання даних може стати проблемою через питання відповідності вимогам безпеки.

Цифрова трансформація вже призводить до доступності нових послуг через різноманітні канали та мережу відділень. В новій екосистемі банків помітні зміни у поведінці як установ, так і їх клієнтів. В середньостроковій та довгостроковій перспективі очікується подальший розвиток, що може відобразитися на різних галузях, не лише фінансовому секторі. Банки вже адаптують свої структури до рівня внутрішньої цифрової інтеграції. Очікується, що установи з розробленою

цифровою стратегією краще адаптуються до змін, зокрема матимуть місце: (1) нові способи взаємодії з клієнтами та зміни в споживчому досвіді, зокрема через цифрові канали та розширення функціоналу банківських послуг; (2) трансформація відділень у центри маркетингу продуктів та додаткові точки збуту; (3) перерозподіл часу співробітників банківських установ з адміністративних завдань на взаємодію з клієнтами та розробку продуктів; (4) прискорення традиційних банківських операцій, підвищення ефективності прийняття рішень, підвищення швидкості виправлення помилок; (5) адаптація існуючих регуляторних вимог до стандартів, якими керуються нові учасники ринку; (6) використання ботів на основі штучного інтелекту в режимі реального часу для збору інформації про вподобання клієнтів.

Ці зміни можуть призвести до збільшення нових клієнтів, зміцнення зв'язку з банком та зменшення частоти міграції рахунків. Вони будуть відбуватися з метою підвищення або збереження рівня прибутковості. Крім цього, банкам доведеться витримати конкуренцію з новими учасниками ринку. Загалом очікується, що це перш за все вплине на витрати, і що на певному етапі цифрової трансформації більш розвинені банки зможуть пропонувати різноманітні продукти та послуги, які принесуть більше прибутку. Досягнення зниження витрат в короткостроковій перспективі та збільшення доходів в середньостроковій та довгостроковій перспективах залежить від правильного вибору цифрових інвестицій, інвестиційних зусиль та внутрішнього ставлення до змін.

Список використаних джерел:

1. Gartner. Gartner IT Glossary—Digitization. 2020. Available online: <https://www.gartner.com/en/information-technology/glossary/digitization> (accessed on 11 May 2020).
2. Matt, C.; Hess, T.; Benlian, A. Digital Transformation Strategies. *Bus. Inf. Syst. Eng.* 2015, 57, 339–343.
3. Breidbach, C.F.; Keating, B.W.; Lim, C. Fintech: Research Directions to Explore the Digital Transformation of Financial Service Systems. *J. Serv. Theory Pract.* 2020, 30, 79–102.

Каліш І. Ю.

*ОПП «Банківська справа», 3 курс бакалаврат
Державний торговельно-економічний університет
Науковий керівник – старший викладач
кафедри банківської справи,
Котенко У. М.*

РОЗВИТОК FINTECH У БАНКІВСЬКІЙ СФЕРІ

Сучасний світ швидко розвивається у напрямку новітніх технологій, які значно спрощують певні аспекти нашого життя. Сучасні підприємства, у тому числі й банки, постійно шукають нові способи покращення своєї діяльності для